

eiX amplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Setembre 2022 - Número 37

Editorial

11S: TORNEM-HI PER VÈNCER... I GUANYAR LA INDEPENDÈNCIA

L'Assemblea ens convoca tots els catalans a manifestar-nos aquesta Diada del 2022.

És molt important que tothom hi participi perquè és el moment de demostrar que en som molts, que omplim els carrers i que tenim la força, la convicció i el poder de vèncer.

L'Assemblea empeny la societat civil, amb determinació i iniciativa. No podem esperar res de ningú que no sigui la societat civil organitzada. Només el poble és qui té el poder de fer possible la independència.

És molt lamentable la manca d'unió i inacció dels partits del 52%, amb els quals l'Assemblea

no compta ni creu, ara per ara, perquè han abandonat el camí cap a la independència malgrat que la ciutadania va haver emès un mandat clar amb el referèndum de l'1-0 i haver votat una majoria independentista al Parlament.

La presidenta de l'ANC, Dolors Feliu considera que amb la repressió continuada que pateix el Moviment Independentista, l'espionatge il·legal de Pegasus, les clavegueres de l'estat contra el nostre país, les sentències contra la llegua l'espoli fiscal, han afegit motius al desig d'esdevenir un país lliure i sobirà. Afirmar: "És hora de la remuntada, d'un canvi de cicle per tornar la independència al centre del debat polític".

Jordi Arcarons, en nom d'Ommium Cultural ha declarat: "Hem vingut a guanyar la llibertat del nostre país. Catalunya es sap mobilitzar, Catalunya és al carrer i tornarem a ser un exemple de democràcia i llibertat.

"És hora de la remuntada, d'un canvi de cicle per tornar la independència al centre del debat polític"

Jordi Gaseni, president de l'Associació de Municipis per la Independència ha recordat que "quan totes les entitats hem anat plegades és quan s'han assolit les fites més importants de l'independentisme".

Ara ens toca als ciutadans guarnir els balcons amb estelades, vestir-nos amb la samarreta, reunir la família, amics i veïns per fer pinya als carrers per tornar a demostrar que som forts i fidels a les idees que ens mouen: la llibertat, la justícia, el futur millor que representa la independència.

Tornem-hi per vèncer.

L'ANC ha escollit una nova presidenta: Dolors Feliu

El passat 21 de maig, el nou Secretariat de l'ANC, resultant de les darreres eleccions, amb més de 3/4 dels vots, va escollir Maria Dolors Feliu i Torrent (Roda de Ter, 1964) com a presidenta de l'Assemblea Nacional de Catalunya, prenent el relleu d'Elisenda Paluzie.

El nom i la trajectòria política de Dolors Feliu, no són nous pel moviment independentista català, ja que com a jurista ha exercit alts càrrecs dins la Generalitat i també milita des del 2012 a l'ANC, sent una de les fundadores del Col·lectiu Praga, impulsor del referèndum d'autodeterminació del 2017.

Els reptes per a la nova presidenta, són molts. El sotrac motivat per la pandèmia, el desencís del moviment independentista per la manca d'unitat, coordinació i objectius dels autoanomenats partits independentistes, i la repressió de l'Estat Espanyol, que no s'atura, han desmobilitzat el moviment. Toca reprendre l'impuls mobilitzador al carrer i desplegar el full de ruta independentista; la crítica situació del nostre país ho exigeix.

L'ANC, no abdica dels seus objectius i els seus dirigents, tampoc. Veiem que ens diu la presidenta Feliu:

Eix: Quins són els objectius principals de l'assemblea i d'aquest nou secretariat per aquest any?

DF: Tot el que fem i farem està encaminat a què la independència sigui efectiva, com diu el full de ruta. La prioritat actualment és la Diada de l'11 de setembre amb el repte de que la ciutadania vegi la independència com un fet assumible i no una quimera. Hem de tor-

nar a mobilitzar la gent com amb la **via Pirenaica** amb un missatge d'eliminació de fronteres i agermanament dels pobles.

Aprofitant el desè aniversari de la creació de les ANC s'ha de valorar què hem fet, on som i com arribar a la consecució de la independència i la dissolució, per tant, de l'ANC.

Impulsarem el Congrés d'Entitats Independentistes on es tractaran temes candents com la perse-

"Tot el que fem i farem està encaminat a què la independència sigui efectiva, com diu el full de ruta"

cució contra la llengua, la repressió, l'espionatge, etc. i cercarem elaborar un projecte real cap a la independència. La independència l'hem de fer nosaltres, no ens la farà ningú i en el full de ruta tenim força elements de com fer-la.

Eix: El congrés d'entitats independentistes, inclou partits polítics?

DF: En principi i de moment no.

Eix: Com pensa treballar l'Assemblea per recuperar l'entusiasme dels independentistes?

Posant l'esperança i dient a la gent que la independència és pos-

sible, la tenim més a prop del que pensem i que es pot fer un pla per fer-la realitat. És evident que el tema de Catalunya està present als debats polítics, al Parlament i als processos electorals fora de Catalunya, el que evidencia una por real a què Catalunya assoleixi la independència. La sensació que Catalunya pot assolir la independència és real. Hi ha una por més gran a Espanya que el nostre convenciment d'independència a Catalunya.

Eix: Què ens cal a l'Assemblea perquè els joves s'incorporin al moviment independentista?

DF: Hem de canviar l'estratègia, no és tant que els joves ens segueixin a nosaltres sinó que nosaltres hem de seguir els joves. Els joves tenen les seves pròpies dinàmiques que no necessàriament han de coincidir amb les nostres i, per tant, les hem d'aprofitar i afegir-nos –hi incorporant els nostres missatges. No n'hi ha prou amb dir si ens agrada o no les seves mobilitzacions. Potser són ells els que han d'estar davant i no nosaltres.

Eix: L'assemblea sempre ha anat treballant a partir de diverses campanyes, però té pensat incorporar algun tipus de seguiment i la valoració dels objectius obtinguts?

DF: En aquests moments de canvi de secretariat s'està fent aquesta valoració en el traspàs d'informes i valoracions completes.

Per part meva trobareu la total predisposició a la transparència i comunicació fent reunions amb les assemblees de base que ho demanin.

Eix: És evident que hi ha mitjans al nostre país i fora que estan interessant a fer invisible l'Assemblea. Com podem tornar aquesta situació?

DF: Movent-nos i posicionant-nos amb allò que passa, sent objecte de la notícia. Si es parla d'independència es parla de nosaltres.

És més important que es parli d'independència que de l'ANC. Hi ha una proposta sobre la taula que és un programa "Vull una resposta" que està amb la línia de crear el nostre mitjà de comunicació. Hem d'aprofitar mitjans actuals que ens donen cobertura, Vila Web, El Nacional, vosaltres mateixos...

Eix: Quina relació hi ha actualment amb Òmnium?

DF: Després de la pandèmia i el procés repressiu que hem viscut des de l'1 d'octubre, cada entitat, cada persona ho ha vist de manera diferent i s'ha posicionat segons ha cregut. Nosaltres hem

"En aquests moments en el món independentista els partits no generen confiança. Hem arribat al 52% de vots i cap partit ha sabut posar sobre la taula un projecte per fer la independència"

endurit el discurs i exigit les majories independentistes al Parlament. Òmnium ha tornat a la seva arrel cultural. Tots defendem la independència però de manera diferent. No estem separats, però tenim estratègies diferents que menen cap a un destí comú. Hem fet una part del camí junts i ara fem camins paral·lels cap a un destí comú.

Eix: Creieu que el moviment independentista ha de funcionar al marge dels partits? Ha de ser la pressió del poble que hagi de forçar els partits?

DF: En aquests moments en el món independentista els partits

no generen confiança. Hem arribat al 52% de vots i cap partit ha sabut posar sobre la taula un projecte per fer la independència. Si els partits demostren que caminen cap a la independència ens hi trobarem, però ara no sembla el moment, nosaltres tenim al full de ruta la Llista Cívica, que és una opció electoral al Parlament de Catalunya. Ens hi trobarem amb els partits si tenen un projecte independentista; si no és així tenim la nostra pròpia alternativa.

Eix: Ara toca lluitar per l'Autonomisme?

DF: Hem de diferenciar entre Administració i Parlament. El Parlament format pels nostres electes, ha de mostrar el nostre desig democràtic per la independència. El 2017 es va fer recompte i ha quedat pendent fer efectiva la independència. L'autonomisme no és un fi sinó un mitjà.

► PINZELADES D'ECONOMIA / LA PELA ÉS LA PELA

La inflació, lladre invisible dels estalviadors

Aquesta frase és de Margaret Thatcher

Si tens diners al banc, ara pots comprar un 10,8% menys del que podies comprar fa un any.

El diner no és la mesura de tot, però sí de moltes coses. I, per això, és perjudicial que vagi canviant de valor. Imagineu que les hores del dia no sempre equivalguessin al mateix lapse de temps, o que el metre s'anés encongint any rere any. Tot es desgavellaria.

Observeu la desesperació de la gent en els països amb molta inflació. El valor dels diners se'ls escapa entre els dits en el camí entre guanyar-los i gastar-los. Tampoc no fa tant de temps que això ens passava també a nosaltres.

Alemanya, l'any 1923, va patir una inflació del 29.000%. Els alemanys estan molt escarmentats dels mals de la inflació i, per això, van aconseguir que el primer objectiu del Banc Central Europeu fos impedir-la. Hi va influir l'alemany Wim Duisenberg, que fou el seu primer president.

Ara, aquest objectiu s'ha incomplert, i és impossible esmenar-lo. Podem imaginar un ràpid retorn a la inflació zero, però no podem imaginar una deflació del 10,8%, que seria l'única manera de retornar als estalviadors el valor dels seus diners de fa un any. Ni ho podem imaginar ni ho podem desitjar, perquè la deflació és pitjor encara que la inflació: en saber que els preus baixaran, deixem de consumir i tot s'atura.

Karl Otto Pöhl, expresident del Bundestag, va dir: «La inflació és com la pasta de dents: una vegada és fora, és molt difícil tornar-la a ficar». Per frenar la inflació cal consumir menys i produir més. Això ningú no ho farà voluntàriament. L'eina que té el Banc Central Europeu per forçar-nos a fer-ho és apujar els tipus d'interès. Qualsevol que sigui el mitjà, la realitat és que pinten bastos. I quan ets una colònia és probable que la metròpolis t'obligui a pagar la majoria dels plats trencats. Qui tingui oïdes, que escolti. ◀

EL BATEC DEL BARRI

Crònica de Plaça Comas. Darrera abans del mes de juliol 22

Hem considerat de durant l'estiu paràvem de la Plaça per pura logística. El darrer dia va ser el dia 9 de juny. La CLLC (Comissió de Llengua per les Corts) vam iniciar una nova campanya. Els nostres

pronoms febles van tancar, doncs, l'activitat a la Plaça. Al setembre mirarem que hi hagi noves idees. Unes fotos us donaran idea de tot el que ha suposat arribar fins a aquesta pausa. ◀

Amb la MH ex-presidenta Carme Forcadell.
Dia 12 de maig del 2022

JM. Jodar, conseller. Dia 26 de Maig

Nou cartell de la CLLC. Dia 9 de juny

CONSELLS LLUITA NO VIOLENTA

Consell 21. CONTRA RÈGIMS TOTALITARIS? TAMBÉ FUNCIONA!

El meu nom és Sergio *Popovich i això és *Everiday Rebellion*. El video d'avui és sobre "Una confusió greu" en la lluita no violenta, aquella que diu que només funciona contra dictadors febles.

El cert, però, és que moltes de les lluites no violentes de la història, des de la revolució de Gandhi a l'Índia, especialment la revolució xilena contra Pinochet, o la lluita contra l'Apartheid a Sudàfrica, van funcionar i eren dictadors molt durs. Gent com Pinochet o Mubarak no van dubtar a l'hora de restringir la llibertat de les persones, o fins i tot de matar els seus oponents. Tot i així la lluita no violenta funciona. El truc és que aquestes persones són valentes, però encara més important és que utilitzen tàctiques de dispersió, conegudes i molt útils que fan disminuir el risc de la gent que hi pot participar.

Que l'oponent sigui molt dur no implica que no pugui ser també feble. De vegades aquests home-nots no són tant forts com semblen. Recordeu Ben Alí i Mubarak.

Prou de desitjar. Feu que passi.

https://www.youtube.com/watch?v=_L_xyN5bNPQ

"Si, un dia, el País Valencià, les Illes i el Principat arribaven a 'federar-se', la classe política de Madrid sofriria un infart 'nacional'"

JOAN FUSTER

"O ens recobrem en la nostra unitat o serem destruïts com a poble"

JOAN FUSTER